

Holčička

zakázanýovoce

Tam kde jsou všichni stvořeni, odtamtud osvobozeni
most se nedočká zboření, hluboké pevné kořeny

Holčička radši netuší, smuteční kroj jí nesluší
zatím si zpívá veselou, falešnou krásu umělou

cestou přijde klopítnutí, upadla v zapomenutí
vzpomínka která rozdrtí, z ráje strmě do podsvětí

R: Holčička letí dolů, kouká neví co bude dál,
snad je to snění, není, kdo by se tu toho nebál
proč pořád chtěla víc, když už je dávno spokojená
vzpomínka bude možná trochu přibarvená

Holčička přišla o radost, čím dál tím víc teď měla zlost
nezajímá ji budoucnost, utrápená už přešla most

za mostem krásné okolí, nikoho nic tu nebolí
teplé a jasné podnebí, snad ani mráček na nebi

pak přijde prudké zklamání, prostředí lehce omámí
k tomu mostu zpět utíká, zpáteční cestou naříká

prý už to není takové, jako vzpomínky voskové
teď ale najít cestu zpět, most už však není na dohled

R: Holčička letí dolů, kouká neví co bude dál,
snad je to snění, není, kdo by se tu toho nebál
Když má dost jídla, proč jí v ústech hořkne oblíbené
to které na počátku jedla, břicho naplněné